

HALKBİLİM PANELİ YAPILDI

Halk Sanatları Derneği tarafından 13 Nisan 1984 tarihinde K.T.S. Lokaliinde düzenlenen 2. Halk Bilim Paneli ülkemiz halk bilimi açısından olumlu sonuçlar doğurdu. Bunların hayata geçirilmesi en büyük dileğimizdir.

Konuşmacı olarak Ahmet An, Bekir Azgın, Haçmet Gürkan, Be-

ner hakkı Hakeri, Mahmut İslamoğlu, Ali Nesim ve Has-Der adına Alper Naim katıldı.

Her konuşmacı ayrı konuda olaya yaklaşmış görüş ve düşüncelerini açıklamıştır. Yapılan konuşmalar Has-Der tarafından bir kitap halinde toplanmış ve satışı çıkarılmıştır.

ALİ NESİM'in KONUŞMASI

Ali Nesim'in panelde yaptığı konuşma Kıbrıs Türk halkının nasıl bir halk olduğu savını taşımaktadır. Bu konuşmayı ilginç bulduğumuz için siz okurlarımıza yayınlıyoruz.

Biz nasıl bir halkız? Acaba kendimizi tanıyor muyuz? Bizler yaşadığımız bir halkız ama hiç bir zaman diğer milletlere benzemeyiz. Türküz ama Anadolu'daki Türklerden de ayrılanıpekpek çok yönümüz var. Rum halkına çok yakın yegadık ama hiçbir zaman onların kültürü içine girmediğimiz için de onları içimizde eritemeye çalıştık. Toplu halde yaşamaktan, birbirimize saygı göstermekten zevk alırdık. Anne saygı dayanağı konuşmuştu sever saygı duyarız, mecbur olduğumuz için değil istediğimiz için. Ailemize çok düşkünüz, erkeklerimize kalıplık denecek kadar. Çocuklarımızı, torunlarımızı çok sever, onları soyumuzun devamı olarak görürüz. Sırasında çok unursunuz ve tembel, sırasında kendinden hiç beklenmeyen başarıları gösterebilen insanlarız. Basit yaşamayı kısı yoldan para kazanmayı severiz. Yani hepimizin altın yumurtlayan birer tavuğu olmasını istiyoruz hepimiz onu severiz bir an önce karnamizdeki tüm yumurtaları almak için. Ama ne hırsızlık ne de dolandırıcılık bizim öz karakterimiz değildir. Devamlı aşağılık kompleksi içimizde taşıyoruz ama enklamasını taşıyarak güzel beceririz. Medeni cesaretimiz zaviftir. Onun için çoğu zaman haklarımızdan vazgeçebiliriz. Kavgaçı değil uzlaşma yanlısıyız. Hele çok nefret duyarız hem de derhal affederiz

Yalanı gösterdiği sevmez ama övünmeye bayılırız ve yenilikleri bazı gösteriş derecesinde benimseriz. İnsanlara emirleri bize kul kitle olmaktan hoşlanmaz, bize verilen haklarımızı çoğu zaman bir lütfet sayarız. Paradan çok mevki düşkünlüğü ve hırsıyla övünmekten hoşlanmaz çok iyimser olumlu insanlarız en kötü şartlarda bile daima kendimize güvenimiz ve ümidimiz kaybetmeyiz. Çok meraklı inancımız, hoş gözlemekten, hoş şeylerle uğraşmaktan, bizi ilgilendirmeyen konularla ilgilenmekten kendimizi alıkoyamayız. Şakacıyız ve kelimelelerin arkasına müstehcen anlamlar gizlemekten hoşlanırdık. Şuğu olmasak bile polisten, mahkemenin, milletvekillerinden hükümetten çok korkarız. Aclılarımızı paylaşırdık, muhabbeti beşer yapıp içmeyi ve yedirip içirmeyi severdik. Hergeye meraklı olduğumuz halde tarlularımıza, mezarlıklarımıza, camilerimize karşı saygımız çok azdır. Tarihimizi ve anılarımızı yazmak yerine masal gibi anlatmaya bayılırız. Geleceğe karşı ilginç de o derece azdır. Örneğin, Kıbrıs sorunu hakkında kimsenin endişesi yoktur, nasıl olsa çözülür deriz ve bu konuda çok da rahatız. Kendimize karşıduydumuz bu güven diğer özelliklerimizle birleştiğinde gerçekten mutlu ve geleceği aydınlık bir halk olduğumuz izlenimini verir.

Kısaca söylemek gerekirse biz kimsene benzemeyen ve sadece kendimize benzeyen bir halkız ve böyle de kalacağız.

19 Nisan '84, PERŞEMBE
"ORTAM"